

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ

השאלות מסומנות בקו תחתון

חולין נג.

ושאר עופות טמאין יש להם דרוסה או אין להם, ועי' רא"ש ור"ן שהקשו במה מסתפק, הא אמרן לעיל 'ובעופות מן הנץ ולמעלה?' עי' מה שתירצו ובתי' הגמ' בלישנא בתרא, נחלקו הרשב"א והרא"ש האם כל מה שמהנץ ולמטה נתמעטו לגמרי, או שבקטנים מהם כן דורסים וכמו שראינו בחתול, ועי' רמב"ם ה' ה' וב"ב"ח סי' נד'.

אימר בכותל נתחכך, ובפשוטו הציפורן בכותל כמו שפרש"י, אמנם התוד"ה רוב פי' שהארי שכב אצל הכותל וכשנתחכך השור בכותל ננעצה בו ציפורן הארי, ומה שהוצרך לזה, עי' מהר"ם מהרש"א ומהר"ם שיף.

אוקי מילתא אחזקיה, הו"ל ספק דרוסה, ולכאורה הלשון היה צריך להיות להיפך, דכיון שהיא ספק דרוסה יש להעמיד על החזקה? עי' חת"ס מה שמפרש בזה.

ושמואל אמר חוששין לספק דרוסה, ופי' ברשב"א דהיינו דווקא באופן שראינו שנכנס ארי, ועי' רשב"א שאז נאסרין כל השוורים דבדריסה לבד לא נח רוגזו, ועי' ב"ח נד' יז'.

אימא כלבא, ועי' לעיל כח. תוד"ה אתא שהקשו למאי נ"מ הרי גם בזה בעי בדיקה? עי' תי' וע"ע טור נד' יז' בשם הרשב"א ובב"י שם, ובר"ן על הרי"ף בשם הרא"ה.

ע"ב

כי פליגי דאיהו קא שתיק וכו', ונחלקו הראשונים האם כשאנינו יודעים זאת מה הדין? דדעת הרשב"א דאין חוששין לדריסה כה"ג אף לדעת שמואל שחוששים לספק דרוסה, ודעת הר"ן דרק בספק אם בכלל נכנס מקילין אבל כה"ג לחומרא, ועי' פמ"ג משב"ז נד' יד' אי במקום שחוששין הוא מה"ת, וע"ע ברשב"א למה לא מתירים משום ס"ס, וכן מה הדין בנתערב אחד מהן באחרות.

אלא לפרסומי מלתא דאיסורא, והא דלא בדקם והכשירם? עי' רש"י, רשב"א, תורה"ת ורא"ה מו:.

על לביני קניא וכו', ועי' רשב"א למה הוצרך לזה, גם בלא זה כל ספק תולים בכשר כדלעיל דתלינן בכלבא? וע"ע בר"ן על הרי"ף, וע"ע קה"י החדשים איך מקילים פה הרי אין ספק ספיקא? עי' תי'.

דרוסה שאמרו צריכה בדיקה וכו', לדעת רש"י והרשב"א איירי באופנים דחיישין לספק דרוסה, ודעת בעל העיטור שהובא ברשב"א באלו אין מועיל בדיקה ורק במה שאמרו דלא חיישין מהני.

תוד"ה דרוסה, כתבו לחלק בין בדיקה של ודאי דרוסה לבדיקה של ספק דרוסה, ועי' ב"ח נד' יט' שהקשה מדבריהם לעיל כח. ד"ה אתא דגם כשיש ריעותא במקום אחד בודק את כולה?, עי' תי'.

עוד שם בתוס' עי' חידוש המהרש"א דכשאין ניכר מקום הדריסה הוי כספק דרוסה שאין חוששין לה לדעת רב, ועי' מהרש"ל ומהר"ם דפליגי.

ומש"כ התוס' דבניכר מקום הדריסה מבחוץ א"צ בדיקה רק כנגד אותו מקום, עי' תוה"ב מז: דהקשה דגם בזה ניחוש שמא דרס במקומות אחרים ואינו ניכר, ולכן פליג אתוס'.

המססה מהו, עי' רש"י דאיירי בדרוסה רק שלא כנגד החלל, וע"ע רמב"ם ה' ט', וע"ע רא"ש ורשב"א שפירשו דלא איירי כלל בדרוסה אלא בנשבר העצם וכדו' עי"ש.

בקוץ עד שתינקב לחלל, ועי' ראשונים רש"י רמב"ן רשב"א ורא"ש האם יש להתירה ע"י בדיקה.

בסימנים עד שיאדימו הסימנים עצמם, ועי' רשב"א ורא"ש שנחלקו אי בעי שיאדימו גם מצידם הפנימי, והטעם דלא מיטרפי בהאדים בשר כנגדם, עי' פרש"י, וע"ע מה שפירש הרא"ה בבדה"ב מז. ומה שהאריך הרשב"א שם להקשות עליו.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל גלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל
שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.